

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai, 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

El V.º Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya va ratificar la consigna de l'Executiu: "Una cooperativa a cada localitat, i tantes sucursals com calgui."

Per un Decret d'Economia ha estat creat el nou Consell Superior de la Cooperació

Esperem que sabrà depurar el sentit cooperatiu de certes agrupacions que pretenen passar per cooperatives

La restauració del Consell Superior de la Cooperació

Per fi tornarà a funcionar el Consell Superior de la Cooperació. Per un Decret recent d'Economia, que publiquem en altre lloc, ha estat reorganitzat el Consell Superior de la Cooperació, organisme complementari de la Llei de Bases de la Cooperació de febrer del 1934 i a l'ensens regulador de la seva aplicació.

No cal dir que en els moments actuals es feia, més que mai, necessària l'actuació del Consell Superior, per quant la Llei de Bases i les seves complementàries de cooperatives, sindicats agrícoles i mutualitats constitueixen un text mort, sense eficàcia, per l'abandó, des de dalt, moltes vegades, i per l'extralimitació, des de baix, d'elements poc aprensius que s'aprofitaven de les circumstàncies per procedir sense cap control. El retorn a la legalitat, als que sempre, malgrat les fòndes convulsions experimentades, ens ha agradat viure dins la llei, és un motiu de joia que ens encoratjarà encara més a prosseguir les nostres activitats vers la implantació de la veritable justícia social, i, per tal motiu, el Decret que reestructura el Consell Superior de la Cooperació ens ha produït una gran satisfacció.

Naturalment, com expressa el preàmbul del Decret, que diverses disposicions aparegudes en el transcurs que va des de la suspensió en les seves funcions del Consell Superior, fins a la creació del nou, obliguen a modificar la composició dels seus membres i de les seves atribucions, malgrat que la Llei, que sempre és llei, no hagi estat derogada, i en aquest sentit s'expressa part de l'artícul del Decret que comentem.

Aquesta mateixa confessió, però, entranya la necessitat forçosa de modificar, en el seu dia, el text legal, el qual resta mutilat en molts dels seus extrems per les disposicions que afecten als sindicats agrícoles, especialment, sobre tot pel Decret de sindicació forçosa. No han estat decretats aclaratoris ni complementaris els que s'han dictat sobre el particular, sinó disposi-

cions que modifiquen completament el sentit de la Llei, solament comprensibles per la força imperiosa de la realitat que empeny vers solucions ràpides de problemes latents que no podrien deixar-se per a què els resolgués el Parlament, al qual incumbeixen.

No obstant, hem d'anar acostumant-nos a la idea que la Llei de Bases de la Cooperació i les complementàries de cooperatives, sindicats agrícoles i mutualitats han de sofrir una transformació, i que aquesta transformació no sols serà parcial, pel que respecta a la pugna que pugui haver entre les disposicions decretades i el text legal, sinó que segurament serà a fons, tenint en compte el canvi operat tant en l'ordre social com en l'econòmic, al nostre país.

Un Parlament de tipus burgès va votar una Llei de Cooperatives que, en ordre a llibertat, democràcia i independència, va ésser considerada pels nostres companys del món com a la més avançada existent, puix va ésser inspirada pels principis essencials i fonamentals de la Cooperació. No sabem qui compondrà el Parlament que ens confeccioni la nova Llei que forçosament haurà de promulgar-se, però davant la incomprensió demostrada per tants i tants homes públics que s'han succeït als llocs de comandament polític, és un xic dubtós el fer suposicions, ja que la tendència absorcionista ha estat manifestada per gairebé tots els sectors representats als Governos i als organismes dependents de la direcció política.

Acollim, de moment, no obstant, amb satisfacció, la constitució del nou Consell Superior de la Cooperació, puix de complir sense passió de cap mena les seves funcions reguladores de tota l'activitat cooperatista catalana, pot resoldre el greu problema confusionista que regna en l'actualitat, i pot, si s'ho proposa, incrementar l'esperit cooperatiu que —nosaltres n'estem plenament convençuts— ha de salvar i superar, socialitzant-la, l'economia de la nostra terra.

DEL MOMENTO

Companys y la Cooperación

Después de aquel magnífico 19 de julio, conseguida en Cataluña la victoria proletaria, deshechos los privilegios, empezada ya la labor regeneradora en sus múltiples aspectos, era lógico esperar —la realidad ha demostrado que no siempre se acepta lo más perfecto— que la Cooperación adquiriera en España un relieve extraordinario; todos los hombres que en una sociedad burguesa, en pleno despotismo del más fuerte, durante un régimen de opresión silenciosamente, tenazmente iban desprendiéndose del lastre de esclavos, tenían derecho a esperar —conscientes del valor de su obra libertadora de multitudes—, que los dirigentes de las organizaciones políticas y sindicales aprovecharan el fruto de la semilla lanzada durante tantos años. No sucedió así. La incomprensión cerró ojos y oídos; no puede estimarse lo que se finge desconocer.

Se ha hablado horrores de la Cooperación; se ha atacado rudamente, sin justificar claramente el motivo del odio destructor. La única organización emancipada y alejada de la rapiña capitalista antes de la sublevación fascista; era la nuestra; no teníamos amos ni superiores; todo era de todos; aspirábamos a la completa liberación proletaria por mediación del cerebro y el corazón. Fuimos relegados en unos instantes en que podíamos haber impedido los conflictos más desagradables, las pequeñas tragedias de los hogares sin pan; quedamos al margen, simples espectadores del caos, tratando, un poco inútilmente, de salvar algo en la caída de tantas orientaciones valiosas.

Pero después de la locura ha venido un período de calma; la reacción ha sido como un martillazo. Aquellos mismos elementos que dificultaron nuestra actuación, hoy, al cabo de un año de guerra, rota la economía de Cataluña que tantas reservas podía haber tenido, adquieren la certidumbre de su equivocación. Nunca es tarde cuando llega. Retroceder, a veces también es de valientes. El proletariado debe estar unido en la gran prueba; ha de avanzar sin vacilar hacia la meta final. La lucha es a muerte; el imperialismo no retrocederá si no se le obliga a dejar lo robado.

Nada más alentador, nada más significativo para los cooperatistas catalanes, como la presencia de la primera autoridad de Cataluña, el presidente de la Generalidad, Luis Companys, al Congreso de la Cooperación. Si un hombre que representa a todo el pueblo, que acepta la responsabilidad histórica de la revolución, siente hoy más que nunca el anhelo, la necesidad de juntarse con nosotros, se demuestra abiertamente a la multitud, que hay algo infinitamente superior, un ideario de superación en nuestra organización, que hay que irradiarlo todavía con más intensidad, pensando en el bienestar de las futuras generaciones, salvadas por nuestro sacrificio heroico, por nuestro dolor —cruel, insondable, casi desesperado— del monstruo de la guerra.

Recuerdo palabra por palabra —la memoria recoge lo más transcendental— el breve, pero

elocuente discurso de Companys. Al evocar su influencia, surgió la visión clara —no borrada por el tiempo, más bella en la lejanía de unos días que se fueron—, de las primeras Cooperativas de Cataluña, fundadas por unos hombres humildes, abnegados, reunidos para construir en pleno dominio monárquico, cuando las derechas imponían sus absurdos a gritos y estacazos. Como catalán, sentía al hablar una emoción muy honda; como hombre libre, que ha sufrido el destierro y la cárcel, ratificaba su confianza en el triunfo de la Cooperación en una sociedad mejor.

Decir ahora, cuando todavía duelen las heridas recibidas, cuando se sufre las consecuencias de un absurdo colectivo, que en la Cooperación está la solución de tantos problemas que parecen a muchos insolubles; afirmar que en vez de criticarnos se nos debía estimular, es ya mucho. No esperábamos menos del Presidente de la Generalidad.

El pueblo catalán sabe, por mediación de Luis Companys, lo que vale y a donde va la Cooperación; deshechos los errores, nuestra verdad brilla en el nuevo camino de la organización de la retaguardia, donde tantos cobardes habían lanzado odios y desconfianzas.

Adelante, compañeros. Hay que trabajar mucho para afianzar nuestra fuerza social.

LORENZA GARCÍA DE RÍU

Barcelona, 26 julio 1937.

Subscripció pro víctimes del feixisme

Ròsser anterior	79.370'97
La Fraternal, Vilassar de Dalt	60'75
La Reguladora, Darnius	210'—
Obrera Olesanen, ca Olesa	500'—
Econòmica Bagurense, Bagur	97'50
Maximilià Llorens	4'—
Agrupació Femenina	100'—
Germanor, Tiana	25'—
Unió de Cooperadors, Gavà	91'—
Unió Cooperadors Colònia Sedó, Esparraguera	103'—
Econòmica, Martorell (Can Bros)	243'80
Agrícola, Terrassola i Lavit	122'65
Reivindicació Santboiana, Vilboi	207'95
Popular, Finestrelles	100'55
Reivindicació Santjustenca, Just Desvern	62'50
La Formiga, Pinedes de Llobregat	50'50
Familiar Sadera, Prat de Llobregat	50'—
La Fraternitat, Roses de Llobregat	285'—
Unió de Cooperadors, Masquefa	101'75
La Bescanonina, Bescanó	78'30
Suma i segueix	81.924'72

L'ALMANAC DE LA COOPERACIO 1938

Complimentant l'acord del V Congrés, recentment celebrat, el Comitè Executiu ha procedit a encarregar els treballs de confecció de l'ALMANAC DE LA COOPERACIO 1938, sota la direcció del company Antoni Alsina.

Es d'esperar que aquest any, amb temps suficient i més preparació que l'anterior, les entitats interessades, en publicar dades del seu desenvolupament i actuacions, voldran lliurar-les abans del mes d'octubre al company Director de l'Almanac, Pelai, 7, pral., 2.º

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

Pel Comitè Executiu ha estat fet el lliurament al President Companys de les conclusions acordades pel V Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya, junt amb uns exemplars amb paper "couche", del nostre número extraordinari d'ACCIÓ COOPERATISTA, que recull el desenvolupament i acords de totes quatre sessions.

Ha estat acceptat pel company Fontfreda el nomenament de Delegat, en representació del nostre organisme, a la Comissió Reguladora del Blat, havent estat feta la presa de possessió del seu càrrec al si de l'esmentada Comissió. Per haver renunciat, alegant els seus motius, el company Hortonedà a representar el nostre moviment al Comitè Central pro-Cuiraçat Espanya, ha estat nomenat el company Salvador García.

Ha estat comunicat a la nostra Federació el desig d'un bon nombre de companys, treballadors de la CAMPSA, de constituir a Cornellà una cooperativa de consum, sollicitant ensenys un company per tal d'assistir a l'assemblea constitutiva de la nova entitat. Per aquesta missió varen estar nomenats els companys Joan Rovira i Joan Torrents.

En lloc a part reproduïm el text del Decret pel qual és reorganitzat el Consell Superior de la Cooperació, en forma que discrepa un tant del que va restar en suspens arbitràriament.

Federació de Cooperatives de Catalunya

Sessió del Comitè, del dia 7 de juliol del 1937

A les set de la tarda i sota la presidència del company Josep Farré s'obre la sessió.

Assisteixen: els membres del Comitè, Jiménez, Torrents, Rovira, Pujol, Blanquer i el que sota signa.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es tracta d'ultimar els detalls per l'organització del proper Congrés. S'acorda invitar els Consellers d'Economia, Proveïments, Agricultura i el President de la Generalitat, l'Alcalde i el Conseller regidor de Proveïments.

Es discuteix la conveniència de designar els companys que han de representar l'organització en el Consell Superior de la Cooperació, tota vegada que sembla existeix el propòsit de tornar a fer funcionar aquell organisme. S'acorda que el proper Consell es determini.

Farré i Blanquer, que foren designats per assistir al I Congrés de la Federació de Cooperatives de Lleuant, donen compte de llur assistència al mateix.

Rovira i Torrents donen compte de l'entrevista efectuada a Granollers per tal d'orientar els cooperadors d'aquella població i resoldre certs detalls que dificultaven la constitució de Unió de Cooperadors de Granollers. Rovira exposa el resultat del míting celebrat a Igualada en el qual hi prengueren part, junt amb ell, els companys Mestre, Flor, Cortines i Bertran. Torrents dona compte de la seva assistència a La Garriga per presidir una assemblea per a reorganitzar la Cooperativa que existia.

Es llegeix un projecte de pressupost d'aquesta Federació d'acord amb la cotització actual, acordant-se fer diverses còpies i proposar adaptar l'esmentat projecte amb la penència de l'augment de quotes per discutir-ho al Congrés.

S'acorda col·laborar a la subscripció pro-Cuiraçat Espanya, aportant dues mil pessetes.

Es dona lectura a una lletra de l'A. C. I. anunciant la impossibilitat que assisteixi Mr. Henry J. May al nostre Congrés, però manifestant haver estat designat el Dr. Fauquet perquè representés a l'organisme internacional.

Una altra lletra de «The Co-operative Union»

Contraris com som a què les actuacions cooperatives puguin ésser endegades a resultes dels canvis polítics que desgraciadament sovintegen en temps com els presents, en què tot està convulsional.

D'acord amb l'article 2 de l'esmentat Decret, i tenint en compte el vot de confiança cedit pel Congrés al Comitè Executiu, ha estat nomenat el company Josep Farré i Santus, President de la Federació, per a representar les nostres cooperatives, i resta pendent, de moment, el nomenament del Vocal que segons l'esmentat article ha d'ésser proposat pel Consell General.

Per assistir a un acte de propaganda cooperativista a Montseguí, el qual ha de celebrar-se el dia 21 del mes en curs, han estat designats els companys Mestre, Ferrarons i Coll Creixell.

Ha causat molt bona impressió a l'Executiu un ofici rebut de la Conselleria de Proveïments, pel qual ens és comunicat que el Conseller titular, company Serra Pàmies, té en estudi un pla sobre cooperació, el qual ens assabenta serà solmès a la consideració del nostre organisme.

Amb motiu de la Diada de la Cooperació, la Federació de Cooperatives del Centre va posar a la venda una edició castellana del pamflet del nostre company Blanquer, "Aubades d'una Nova Era", traduïda pel company Pere Mejías. Sabem que els 5.000 exemplars de què comptava aquesta edició han estat esgotats, al preu de 50 cèntims. La nostra felicitació.

d'Anglaterra manifestant que malgrat les gestions fetes no podran assistir al nostre Congrés i fent vots per l'èxit del mateix.

Ingressen com a federades les Cooperatives Escolars Ausias March i Grup Escolar Sant Martí, i les de consum La Marfima, de Barcelona, Popular Camarasa, de Camarasa, i Cooperativa Agrícola de Pujalt d'Anoia.

I no havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió a les 8'45 de la tarda.

El Secretari, C. Ventura.

Extracte de l'acta de la Reunió del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya celebrada el dia 14 de juliol del 1937

Presideix Farré, assistint-hi els companys Rovira, Pujol, Torrents, Blanquer, Jiménez i Ventura.

A les set s'obre la sessió, llegint-se i aprovant-se l'acta anterior.

Es dona compte d'un telegrama de la U. C. A. assabentant a aquest Comitè que segueixen fent operacions a Santander, on ara resideixen.

Es passa a examinar la correspondència en curs.

Es llegeix una lletra del Comitè pro-Cuiraçat Espanya demanant a aquesta Federació nomeni un company per representar aquest Comitè, i es designa el company Hortonedà per a formar part del mateix.

Ingressa com entitat federada la Cooperativa del Sindicat Agrícola de Copons.

S'ha rebut l'obsequi del company D. Jufresa Vilà d'un exemplar de la seva obra «Bosquejo de una nueva organización económica-social», per a la nostra Biblioteca. Aquest Comitè remercia sincerament l'atenció del company Jufresa envers aquesta Federació.

Es parla de la conveniència de posar a l'ordre del dia del proper Consell General la suggerència de la Confederació de crear un portaveu que podria ésser Acció COOPERATISTA, ampliat, acordant-se fer-ho així perquè aquell termini. No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió a dos quarts de nou del vespre.

El Secretari, Celesti Ventura.

Interessant Decret d'Economia

El Consell Superior de la Cooperació, organisme creat en aplicació dels preceptes de la Llei de Bases de la Cooperació per a Cooperatives, Mutualitats i Sindicats Agrícoles, del 17 de febrer del 1934, ha deixat de tenir les reunions periòdiques que celebrava per a resoldre els afers que li eren sotmesos, arran de l'estructuració adoptada pel Departament d'Economia en data 2 d'octubre del 1936 i amb motiu de la dimissió que el President presentà al Conseller del Departament.

Res no s'oposa a què el Consell Superior de la Cooperació sigui posat en condicions de reprendre el seu funcionament normal; atès, però, que des de la data que deixà d'actuar han aparegut diverses disposicions que creen una nova situació legal per als Sindicats Agrícoles i modifiquen l'abast de les funcions i la composició i nombre de Vocals components del Consell Superior de la Cooperació; atès, també, que les circumstàncies presents fan aconsellable la simplificació de tots els organismes en allò que no minvi llur eficàcia.

A proposta del Conseller d'Economia i d'acord amb el Consell,

Decreto:

Article 1. Es acceptada la dimissió al President i a tots els Vocals representants que constitueixen el Consell Superior de la Cooperació.

Es deixat sense efecte el nomenament del senyor Ramon Sanchis i Valero com a representant lletat al Consell Superior de la Cooperació.

Art. 2. El Consell Superior de la Cooperació estarà constituït amb les següents representacions: un Vocal que serà proposat pel Consell General de la Federació de Cooperatives de Catalunya; un Vocal elegit per les Cooperatives compreses en l'esmentada Federació; un Vocal que serà proposat pel Consell General de la Federació de Cooperatives de Producció i Treball de Catalunya; un Vocal elegit per les Cooperatives compreses en l'esmentada Federació; un Vocal del Pòsit Marítim-Terrestre de Catalunya o de l'entitat que reuneix les condicions legals per a representar els treballadors portuaris, mariners i pescadors; un Vocal que serà proposat per la Junta Directiva de la Fe-

deració de Mutualitats de Catalunya; un Vocal elegit per les Mutualitats que integren aquesta Federació; un Vocal que serà proposat pel Comitè Directiu de la Caixa de Crèdit Agrícola; un Vocal representant del Departament d'Economia al Consell, i un President que serà nomenat pel Consell de la Generalitat a proposta del Conseller d'Economia. Actuarà com a Secretari del Consell el Cap del Servei de Cooperació.

Article 3. La Ponència permanent del Consell estarà integrada pel President, l'Assessor jurídic, el Secretari i dos Vocals elegits entre els representants esmentats a l'article anterior, que es renovaran periòdicament.

Article 4. Mentre durin les circumstàncies actuals el Consell Superior de la Cooperació complirà les funcions que té assignades per la Llei, tret de les que les refereixen als Sindicats Agrícoles i Cooperatives Agrícoles, i dedicarà atenció preferent a estudiar els punts següents:

a) Aplicació de l'organització cooperativa de consum, a resoldre les dificultats i a corregir els abusos que es produeixen en la distribució dels productes de primera necessitat, proposant les resolucions que cregui adients.

b) Regularització de la situació de les Cooperatives de Producció creades del 19 de juliol del 1936 i possibilitats d'aplicar la forma cooperativa al treball i a l'explotació de serveis d'interès general; i

c) Possibilitats de perfeccionar i coordinar les Mutualitats de Catalunya compreses per la Llei de Bases de la Cooperació, per tal que aquestes entitats s'adaptin de manera progressiva a una millora en llurs mètodes administratius i de la gestió que assegurí l'estabilitat i augmenti la garantia que aquestes entitats ofereixin a llurs socis preparant-los per una col·laboració possible en la futura aplicació de les assegurances socials.

Article 5. Oportunament es donarà compte al Parlament de Catalunya del present Decret.

Barcelona, 16 de juliol del 1937.

LLUÍS COMPANYS

El Conseller d'Economia,
JOAN COMORERA.

"Unió de Cooperadors de Barcelona"

SOCIETAT COOPERATIVA

CONVOCATORIES

Company: Sou pregat d'assistir a

L'ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINARIA

que tindrà lloc el proper dia 30 de juliol a les nou del vespre, en el local de la Sucursal a la qual pertanyeu, i sota la següent

ORDRE DEL DIA

1. Nomenament de Comissió de Sucursal.
2. Nomenament de Delegat al Comitè de Sector elegint-lo d'entre els companys de la Comissió nomenada anteriorment.
3. Designació d'un nom per a la candidatura al Consell Directiu.
4. Precs i preguntes.

Per la Comissió de Sucursal,
EL PRESIDENT

Company: Queudeu convocat per assistir a

L'ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINARIA DE PRIMER GRAU

que tindrà lloc el proper dia 1 d'agost, a les deu en punt del matí de primera i segona convocatòria, en el local corresponent al vostre Sector, el qual està indicat al peu de la present convocatòria, i sota el següent

ORDRE DEL DIA

1. Nomenament de Mesa de discussió.
2. Lectura de l'acta de la sessió anterior.
3. Lectura de la Memòria i Informe Econòmic.
4. Confeció de la Trena per formar candidatura a Consell Directiu.
5. Nomenament de Delegats per a l'Assemblea de Segon Grau.
6. Precs i preguntes.

PEL CONSELL DIRECTIU:

RAMON BATLLE

President

EMILI FERRER

Secretari

- Sector A.** (Barcelona-Centre). Els companys associats de les Sucursals 22, 29, 35, 37, 46, 64, 66, 67, es reuniran en el local de la Sucursal 22, Rosal, 35.
- Sector B.** (Barceloneta). Els companys associats en les Sucursals 4, 50, 52, 54, 58, 65, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 4, carrer Sant Carles, 9.
- Sector C.** (Poble Nou). Els companys associats en les Sucursals 7, 8, 10, 14, 20, 31, 47, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 14, Pere IV, 228.
- Sector D.** (Clot). Els companys associats en les Sucursals 1, 2, 13, 26, 30, 38, es reuniran en el local de la Sucursal 26, Muntanya, 64.
- Sector E.** (Sagrera-Sant Andreu). Els companys associats en les Sucursals 5, 15, 39, 40, 51, 53, 55, 62, es reuniran en el local de la Sucursal 5, Solidaritat, 60.
- Sector F.** (Poblet). Els companys associats en la Sucursal 16, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 16, València, 333.
- Sector G.** (Gràcia). Els companys associats en les Sucursals 3, 23, 24, 33, 36, 43, 45, 49, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 33, Passeig García Hernández, 180.
- Sector H.** (Horta). Els companys associats a les Sucursals 19, 41, 61, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 41, Passeig Font Fargas.
- Sector I.** (Sants). Els companys associats en les Sucursals 6, 9, 11, 17, 27, 28, 34, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 11, Olzinelles, 31.
- Sector J.** (Les Corts-Sarrià). Els companys associats en les Sucursals 21, 44, 48, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 21, Urgell, 176-180.
- Sector K.** Els companys associats en les Sucursals 59, 63, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 63, Santa Coloma.

Nota de Secretaria

IMPOST SOBRE ESPECTACLES

Per tal d'orientar degudament a les entitats que posseeixen sales destinades a espectacles públics (teatres, cinemes, etc.) cal que tot seguit trametin les dades pertinents de la classe d'espectacle, i destinació dels guanys obtinguts en la seva explotació.

IMPOST SOBRE LA XIFRA DE NEGOCIS

Dins de pocs dies s'espera estigui del tot resolt la qüestió del concert demanat per a les entitats cooperatives.

TANTS CAPS. . . Pobre humanidad

Desaparegudes des de ja bastant temps, les causes que motivaren que signés el meu escrit amb el pseudònim de "Francis", pseudònim que ha tingut la virtualitat de superar el meu nom propi, puix avui la gairebé totalitat de companys cooperatistes em coneixen pel nom de "Francis". I cap més d'altre, he anat retardant el signar amb el meu nom propi els escrits que periòdicament apareixen al nostre portaveu, perquè a mi també em recava l'abandonar aquell pseudònim que s'havia convertit gairebé en un nom per mi tan propi com els altres. Crec, però, arribat el moment de deixar-lo, potser accidentalment, puix no crec poder resistir a la temptació d'usar-lo algunes vegades. M'he permès fer aquestes observacions perquè els meus lectors (si és que n'hi ha) no estranyin que "Francis" hagi deixat d'escriure.

A part de les cooperatives de «la teca» de les quals parlàvem no fa molts dies, el comentari de les quals ens ha valgut algunes felicitacions, volem parlar avui d'un altre cas que s'està plantejant a corre-cuita en algunes localitats de les comarques catalanes i en menys importància a la pròpia ciutat de Barcelona.

Es tracta que hi ha qui pensa que la Cooperació pot ésser un instrument a mans d'un partit polític i que és hora de crear cooperatives exclusives de partit.

No fa molt de temps que en un poble on no deuen existir més de 100 famílies, neixia una Cooperativa amb una voluntat ferma de créixer tot el que la població permetia. Però els seus començos es veien interceptats per una oposició sistemàtica d'un altre sector que dient-se obrerista i progressiu, posava inconvenients a què aquells companys portessin endavant l'obra cooperativa, pretextant que ells ja tenien també formada una organització semblant.

En aquell poble existeixen, doncs, dos establiments de distribució. Un legalitzat com a Cooperativa i l'altre que després de dir-se diferents noms, vol ara convertir-se en Cooperativa. Aquesta topa amb un inconvenient i és que la Cooperativa ja existent compta amb la majoria de la població, i com que per constituir-se, l'altra necessita comptar amb un mínim de 50 associats, per ara no veu possibilitats de tenir-los. Tenim entès que fa intensa campanya per aconseguir-los i posar també la seva cooperativa.

Fixeu-vos el que això representaria. En un poble de 100 famílies escasses, dues cooperatives de consum.

Si això fos un cas isolat, res no hauríem escrit. Però això es va repetint. Hi ha poblacions on existeix des de fa anys una cooperativa florent, i se'n volen formar d'altres pretextant que la volen fer per un partit determinat o amb el nom d'una organització sindical.

Avui ja existeixen cooperatives que porten a més del nom de Cooperativa, el d'Esquerra, de Rabassaires, Socialista, Llibertària, C. N. T. o U. G. T. I naturalment, on es forma una cooperativa seguit del nom del partit o de l'anagrama de l'organització sindical, instantàniament vénen els altres sectors a voler formar també la seva.

Principalment això passa en els pobles on fins ara no havia existit cooperativa. I en aquest cas fins a cert punt es comprèn. És forma una Comissió organitzadora, però es forma a l'estatge d'un partit o d'una organització. I aquells no volen saber res dels altres.

Es dolorós per nosaltres aquest cas, puix preveiem el fracàs d'uns i altres en voler formar una cooperativa exclusivista. La Cooperació ha d'ésser de cara al poble i en benefici de tots, prescindint de llurs idees polítiques.

I si és dolorós en els llocs on fins ara no havia existit una Cooperativa, què direm dels llocs on des de fa diversos anys uns bons companys porten endavant la seva obra cooperativa?

En aquests llocs, on enfront de la veritable cooperativa, surt un grupet disposat a practicar una lluita de proselitisme, en perjudici de l'obra comú que tots diuen voler defensar?

Potser encara és el moment que aquest moviment partidista no s'estengui. Donem aquest crit d'alarma perquè cap company que senti dins seu el veritable esperit cooperatista, es vegi emportat a fer una obra de partit de caire particular. Que sigui ell el defensor en tot moment, de l'esperit ampli de la Cooperació, prescindint de les particularitats de poble, de partit o d'organització.

A cada poble una sola cooperativa! Heus ací el mot d'ordre per als cooperatistes. Recordeu un dels acords del recent V Congrés de Cooperatives pres per unanimitat. A cada poble una cooperativa, però una de sola. Un nom ampli, un nom que sintetitzi l'esperit de germanor que ha de regnar sempre en els cooperadors.

Res de noms ni anàgrames que representin una tendència partidista.

La Cooperació és lliure per a totes les persones de bona voluntat.

Que no tinguem de suportar la vergonya, de què en una població hi hagi tantes cooperatives com sectors polítics i sindicals.

Una Cooperativa única, animada de l'esperit universalista de la Cooperació i sota el guiatge dels principis rochdaliens que, malgrat el temps, segueixen essent encara el far il·luminador dels camins que han de seguir els veritables aimants del Cooperatisme.

FRANCESC JAUMEJUAN

OPINIONS

SABEM FER CONGRESSOS!

Jo em prometia uns moments de broma, com ja ho vaig fer l'any passat, a espallles del Congrés. I m'he quedat lluit. Ni un sol cas he pogut registrar per fer-hi després la brometa corresponent. Una sessió d'obertura amb totes les de la llei. Unes discussions la mar de correctes, sense cap «jabaló» ni cap «toca campanes». I per arrodonir-ho, sessió de clausura amb parlaments i tot. Mai no s'havia pogut celebrar la sessió de clausura. Cada any, havíem de córrer perquè l'arròs no fos covat!

Que digui ara, qui vulgui, que nosaltres no sabem fer Congressos.

I QUINA CALOR!

Ja no sé quantes vegades he escoltat, i jo mateix he dit, aquesta frase, durant aquests darrers dies. A fe que ha apretat de valent. I aquest any, queda molt limitat aquell recurs de posar-te de panxa a l'aigua. Altres anys aprofitaves l'ocasió de dir que feia calor, per anar el diumenge a una platja veïna de Barcelona, i a més del bany, feies un petit banquet al migdia, anaves a prendre el teu cafetó i a mitja tarda aquella cervesa fresca.

Avui, avui és un calvari! Si vas a la platja t'exposes primer que tot a què si et deixes la documentació (molt extensa avui) a casa, vingui la policia i et demani que li facis companyia una estona; si vols anar fora de la ciutat hi ha pocs trens per anar i tornar i encara has d'anar atapeït; la qüestió del tiberi, si no te'l portes de casa, no hi ha res a fer, i a casa fa tant de temps que hom sofreix del racionament! La part del café, ai la mare!, aigua bruta i gràcies, i quant a la cervesa, són molts els llocs on en manca, i si n'hi ha, et deixen la butxaca neta del dret i de l'inrevés.

Res, aquest estiu és una calamitat.

TOTHOM COMPTABLE

Abans era corrent escoltar moltes persones que deien que de comptar, amb prou feines en sabien amb els dits. I el que sabia fer-ho amb números més o menys ben fets (n'hi ha que com més en saben menys els entens), es donava una certa importància.

Avui, voldria jo conèixer una persona, principalment una mestressa de casa, que digués que no sap de comptes. Francament, li diria que m'enganyava.

Dieu-me, sincerament, si no es necessita saber comptabilitat per viure. I tothom n'ha après. No ho haurà fet a cap Acadèmia ni haurà seguit cap curs, ni tindrà cap diploma. Però que tothom sap de comptabilitat, avui, no hi ha res més cert. Com s'ho han fet?

Per si no ho sabeu us diré el secret. Ho han après, arribant al cap del dia i fent comptes de l'import del jornal, dels preus dels queviures, classificant els mil i una classe de «vales» que totes les botigues han posat en circulació, en conèixer exactament el valor d'un paper moltes vegades brut i estripat, que dirà Banc d'Espanya, Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona o de Gratallops, i els mil més equilibris numèrics que s'han de fer per saber què es podrà adquirir amb tots aquests paperets, i la manera d'aconseguir-ne els suficients cada setmana o cada mes. J. DOBLE

Després de les memorables aconeciments del 19 de juliol del 36, al constituir-se el Consell de Economia de Catalunya, con su magnífico programa de realizaciones revolucionarias inmediatas, escribí un artículo publicado en este mismo periódico, lleno de optimismo y de extraordinaria alegría, con la intención de continuar con mi humilde pluma comentando los resultados, a mi entender, espléndidos, que habían de producirse a consecuencia de aquel inteligentísimo programa; pero, ¡ah, amigos!, las cosas siguieron unos derroteros tales que, perplejo y desorientado, no me atreví a coger ya más la pluma. He vivido horas tan amargas y terribles, durante todo este tiempo, que me he dado perfectamente cuenta que al intentar escribir algo, mis artículos hubieran resultado impublicables si había de verter en ellos la profunda amargura, la inmensa indignación, la desbordante protesta, el desengaño cruel acumulados en mi ser. Confieso ingenuamente que, según mi criterio, estaba convencido que en el mundo hay ignorancia, hay maldad, hay incapacidad, pero no en tanta proporción como la realidad me ha demostrado.

Tengo un amigo que cuando discutimos sobre los hechos acaecidos y los que se van sucediendo, me repite una y otra vez: «No te desespere, amigo; son hechos fatales; nos falta cultura, y la ignorancia es la causa de todos los males. Sólo podemos limitarnos a decir: ¡Pobre Humanidad!».

A pesar de todo, voy a romper mi silencio ante un hecho generalizado que afecta terriblemente a las Cooperativas y precisamente por ello quiero exponerlo. Nuestro movimiento ha sido tratado sin ninguna consideración. Una obra de trabajadores, levantada a costa de enormes sacrificios que merece por este solo hecho todos los respetos, se la ha tratado implacablemente, como a cualquier detestable empresa capitalista. El privarnos de elaborar pan en nuestros hornos, a pesar de la unánime protesta de nuestras 20.000 familias, es por sí solo un hecho extraordinariamente lamentable.

El hecho a que quiero referirme es éste: Estamos presenciando que muchas Empresas y Sindicatos se aumentan los obreros, por su exclusiva y omnimoda voluntad, los sueldos, sin tener para nada en cuenta ni el estado ni las posibilidades de la economía en general. ¿Cobramos noventa pesetas? Pues ahora queremos ciento veinte. ¿La Empresa no da para tanto? No importa aumentaremos nuestros géneros un 50 por 100 o un 100 por 100, y asunto concluido. ¿Que eso produce un trastorno irreparable en el conjunto y semejante aumento a través de la cadena que une los resortes de toda la Economía altera todos los precios, agota los recursos y hace cada día más difícil la situación? Pues, nada; no queremos saber de filosofías; lo que nos interesa son pesetas, y hemos terminado. En la mayoría de Cooperativas, para la Sección de Café, se utilizaban, en los días de mayor aglomeración, como sábados y domingos, a compañeros socios, con preferencia sin trabajo, para ayudar a servir por una remuneración módica que permitía mantener las consumiciones a precios limitados.

Después del 19 de julio nos han impuesto dependientes, según dicen profesionales, a lo cual no hemos opuesto resistencia, ya que se alegaba el argumento de que cada cual debe ejercer su oficio, y en éste había compañeros parados. Esto, a mi juicio, está muy bien. Lo que me parece muy mal es el sueldo exigido. Cobran hace poco 20 ptas. por jornal y ahora hay que darles veintitrés, dándose el caso que en una Sucursal dos dependientes que trabajan veinte horas y un abocador que trabaja catorce, cuestan a la semana 171 pesetas.

Les manifesté mi criterio de que lo hacían demasiado fuerte, contestándome de que una asamblea lo había determinado así, y que la solución la veían muy sencilla, aumentando el precio de las consumaciones! Preferí callar, pero una serie de consideraciones inmediatas ha sido de que el conserje y dependiente, fijos de siempre, nos comunicasen que desde el momento que estos camaradas, a pesar de ver que semejantes sueldos conducen a la ruina, no lo tienen en consideración; que ellos no están dispuestos a sacrificarse para que otros se lo lleven todo y que, por tanto, pretenden mejorar también sus condiciones, ya que el propio sacrificio no serviría tampoco para salvar la situación. El problema es de una gravedad extrema, pues si por atender a las peticiones de todos se aumentan aún más las consumaciones, la poca gente que puede darse el gusto de ir a un café, se reduciría aún más, ya que hay barridas obreras, en su mayor parte integradas por trabajadores del Arte Fabril y Textil, los cuales cobran jornales tan reducidos que difícilmente alcanzan a subvenir las necesidades más apremiantes de la vida. ¿Por qué no se tiene esto en consideración? ¿Por qué no se estudian las posibilidades de cada barriada y hasta de cada local para fijar los jornales y, más aún, en tiempos tan precarios y anormales como los que estamos viviendo? ¿No nos damos cuenta que esos procedimientos causan impresiones contrarias al sentido de inteligencia y equanimidad? ¿Que fatalmente han de conducirnos a la ruina entre nosotros mismos por la necesidad obligada de emplear determinaciones heroicas? Cosas muy tristes hemos visto desde el principio de esta lucha, y quien sabe las que nos legara el extraordinario Poema de la y el dolor es cuando hay que ver el temple y la capacidad de los hombres.

Si un Dante escribía «La Divina Comedia», sería oportuna la existencia de un genial poeta que los legara el extraordinario Poema de la Humana Farsa.

ISIDRO JUVE

Després de la clausura del V Congrés de Cooperatives de Catalunya

(Versos llegits durant el dinar de comiat als nostres companys valencians, dedicat pel Consell General, per Emili Pallarès.)

Avui, final del Congrés, als bons companys valencians fem honor als catalans com a família d'obers.

Homes fervents i abnegats dins de la Cooperació, cerquem la revolució experts i capacitats.

Quina alegria és la nostra, tenir en aquests moments de València els elements, honrant-nos a casa nostra!

A la casa de tothom, la més hospitalitària de la massa proletària organitzada del món.

Som ací els cooperadors que impulsem l'economia, treballant de nit i dia contra dels perturbadors.

Replegant, com les formigues, queviures i provisions, junt amb les altres regions repartim nostres fatigues.

I avui que ens hem ajuntat amb els germans valencians, és l'orgull dels catalans, tenint-los al nostre costat.

Salut, llevantins germans! Un abraç de germanor, que arrenca del fons del cor, endueu als valencians.

I que puguem veure'ns tots quan fem un altre Congrés, per poder tenir després amb pau i alegria, uns mots.

La Cooperació no empunya l'arma de la destrucció; labora per un millor per Espanya i Catalunya.

Cridem ara, amb efusió, per alentar els germans congressistes valencians: Visca la Cooperació!

18 de juliol del 1937.

Desinfectant PINO TAL

Bidó de 200 Kg. Pts. 2'—
Llauna » 20 » » 2'10
» » 5 » » 2'20
» » 1 » » 2'50

Envasos carregats a part

Contra-Taques FULMIT

Perfumat - No s'inflama
FLASCÓ DE 100 grs. PTS. 1'—

Raticida FULMIT

Inofensiu a l'home i als animals domèstics

En pasta: Flascó de 100 grs. pts. 1'50
En pols: Capsa 25 paquets de 10 grs. pts. 11'—

Venda exclusiva a Cooperatives, Sindicats i Col·lectivitats Agrícoles

RUPERTO BUSTO - CORNELLA

LIQUID MATA MOSQUES

"FULMIT"

(P E R F U M A T)

RUPERT BUSTO - CORNELLA

Venda exclusiva a Cooperatives, Sindicats i Col·lectivitats Agrícoles

Bidó de 200 litres Ptes. 2'50 litre
Llauna » 20 » » 2'60 »
» » 5 » » 2'70 »
» » 1 » » 2'90 »

Envasos carregats a part

Al voltant de les Assemblees d'Unió de Cooperadors de Barcelona

Els organismes deliberants i directius de la U. C. B.

En la data que sotirà aquest número, la Unió de Cooperadors de Barcelona celebrarà les Assemblees de les seves sucursals, dos dies més tard les Assemblees de primer grau, per sectors, i vuit dies després l'Assemblea de segon grau, en la qual hi seran convocats els 185 delegats del conjunt, d'un delegat per cada 100 associats del 18.500 que compta la Unió. Aquestes Assemblees tenen per finalitat, a part d'altres aspectes reglamentaris, conduir, en definitiva, els seus organismes directius, auxiliars i de control, d'acord amb el Reglament aprovat en la darrera Assemblea de segon grau, celebrada, que han estat ja repartits als associats.

Per primera vegada veurem accionar una gran massa cooperatista barcelonina en un breu espai de dies, que es manifestarà en les Assemblees esmentades, sota les directrius orgàniques que ella mateixa s'ha donat, formant la Unió. Mirem, ara, si està ben fonamentat el nostre optimisme davant de l'acció d'aquesta massa, fent una exposició de la forma en què estan capits els seus organismes, elegits, a més, en normes de la més elevada democràcia.

Les sucursals de la Unió estan formades per un cens variable d'associats, que són reunits en Assemblea de sucursal per a elegir la seva Comissió respectiva, nomenant-se, a més, un delegat per a formar part del Comitè de Sector i un nom per la terna del Consell Directiu que forma l'Assemblea de primer grau amb tots els noms presents per les sucursals, per ésser presentada a l'Assemblea de segon grau. Aquestes Comissions tenen funcions executives delegades del Consell Directiu.

Els delegats nomenats per cada una de les sucursals del sector, es reuneixen i formen el Comitè de Sector, que constitueix l'òrgan auxiliar i d'enllaç del Consell Directiu. El president del Comitè és vocal nat del Consell.

Celebrades les Assemblees de sucursal, es reuneixen les de primer grau, que són el conjunt de tots els associats que formen part del cens de les sucursals del Sector. Són convocades pel Consell Directiu i les seves sessions obertes pel Comitè de Sector, es nomena mesa de discussió, es discuteix i forma criteri dels assumptes a tractar en l'Assemblea de segon grau. Es formada la terna per l'elecció del Consell i són nomenats un delegat per cada 100 associats del cens del Sector i per sucursal, per l'Assemblea de segon grau. Acaba la missió d'aquests delegats un cop acabada aquesta.

Simultàniament és convocada pel Consell Directiu l'Assemblea de segon grau. També es nomena mesa de discussió. Es elegit el càrrec de president per eliminacions de ternes i la resta del Consell Directiu es vota càrrec per càrrec, i tractats tots els assumptes presents a les Assemblees de primer grau.

L'estructura i funcionament del Consell Directiu és adaptat a l'envergadura de l'obra que implica la Unió. Obté per ell tota la responsabilitat de la col·lectivitat en tots els ordres, pògunt, no obstant, atorgar funcions delegades al Cap d'Administració pel que afecta a la part mercantil, personal empleat i execució d'acords. En el seu si actuen cinc Comissions permanents, amb funcions ben pròpies que responen als titulars Obres Socials, Hisenda, Provisions, Administrativa i Propaganda i Cultura.

Exposats els punts fonamentals de la seva organització, mirem quines són les innovacions introduïdes en els òrgans deliberants de la Unió. Les Assemblees de sucursals resulten de nova modalitat per la gairebé totalitat de les cooperatives fusionades, encara que ja havien estat adoptades per alguna cooperativa.

Precisament hem viscut la vida d'una d'aquelles sucursals i l'experiència ens ha alligonat del molt que pot influir l'Assemblea d'una sucursal per la revelació de les activitats humanes i de capacitat del que és la vida i desenvolupament d'una cooperativa, començant de baix a dalt, i per a formar els homes que demà dirigiran la nostra col·lectivitat. La pràctica de les funcions de Comissió de sucursal també revelarà la competència i aficions administratives dels associats.

Ve després la modalitat de les Assemblees de primer grau, les que ja han començat a practicar-se amb molta eficàcia per la Unió. Per l'envergadura d'aquesta es temia d'adoptar aquest sistema i a l'ensens ha resolt una aspiració que ahir era latent en la majoria de les cooperatives que havien tingut sucursals, sistema que creiem no havia estat encara adoptat perquè el nombre d'associats que comptaven no era molt elevat.

Queda encara l'Assemblea de segon grau, on hi convergixen el conjunt unificat del que ha estat tema de deliberació en les Assemblees de

sucursal i de primer grau, conferit a delegacions expromeses per la seva definitiva resolució.

Moltes altres consideracions de detall podríem exposar de l'estructura de la Unió per a demostrar abastament que ha estat capida per a resoldre d'un sol cop una sèrie de problemes que potser havien motivat cert malestar col·lectiu en el si d'algunes cooperatives que avui són sucursals de la Unió. Molts d'aquests problemes no eren de fàcil solució perquè hi mancava el conjunt d'una massa per a impulsar-los. Avui gairebé tots són de solució automàtica, mancants, però, encara accionar amb fermesa i decisió perquè l'únic obstacle que encara resta és la manca de comprensió d'una obra tan gegantina com la nostra.

Les sucursals de la U. C. B.

Quan quedà fomada la Unió de Cooperadors de Barcelona, les Cooperatives fusionades i les seves sucursals quedaren convertides en sucursals de la Unió, sense dependre de cap Central determinada, sinó obeint a les consignes d'un Consell Directiu format per associats de les antigues Cooperatives. En l'actualitat, aquestes sucursals no poden donar una idea ben concisa del pla que es proposa desenvolupar la Unió a la Ciutat i el seu radi en la creació de sucursals, perquè la majoria hauran de sofrir un procés de rectificació en sentit eficient i evolutiu, fins arribar a un conjunt orgànic racional per barriada o sector, que respongui a bastament a les necessitats del proveïment integral de l'associat i fins dels consumidors en general.

El pla a desenvolupar per la Unió és de fàcil exposició i també de major comprensió, com també de fàcil i immediata realització, comptant en el volum econòmic que inclou la Unió, el moment preeminent del nostre moviment cooperatiu, la situació topogràfica de la Ciutat en relació al nostre cercle cooperatiu i la trajectòria i l'estabilització de les conquestes de la revolució. I com sia que aquest pla es troba després de tota carcassa idealista, i començat ja el seu desenvolupament, en donarem una idea.

Velem primer quina és la situació actual de les sucursals per barriades i organitzades per sectors. Al cas de la Ciutat i Poble Sec, sector A, vuit sucursals, amb 3.753 associats; sector B, Barceloneta, sis, amb 1.836; sector C, Poble Nou, sis, amb 2.519; sector D, Clot, Camp de l'Arpa i Fort-Pius, sis, amb 1.065; sector E, Sant Andreu, Sagrera i Santa Eulàlia, vuit, amb 1.873; sector F, Poblet, una, amb 370; sector G, Gràcia, vuit, amb 2.591; sector H, Horta, tres, amb 755; sector J, tres, amb 1.522, que comprèn Sarrià i Les Corts, i sector K, Gramanet del Besòs, tres, amb 464.

Amb aquesta exposició es pot observar que queden molts llocs de la Ciutat on la cooperació no hi ha arrelat i que la Unió hi té quelcom a fer, ja que en el seu pla hi entra el no deixar cap barriada sense sucursals. S'observa, a més, que no era ben complet el cercle cooperatiu de la Ciutat, perquè en unes barriades les sucursals es troben quasi amuntegades i altres parts de la mateixa barriada apenes hi hem deixat sentir fins avui els efectes de la nostra organització.

Però hi han altres aspectes que són primordials i que té en pla de realització immediata la Unió, que afecta la rectificació de la situació de les actuals sucursals en mires a crear-ne altres de noves. Un d'aquests aspectes és l'obrir de dia les sucursals que encara es fa la distribució de nit, a càrrec dels propis associats.

Altres és l'adaptació de moltes sucursals en tipus mercat, una almenys en cada barriada, i tantes altres sucursals de tipus «colmador» que siguin precises i facin necessàries les exigències del consum dels associats, ja que en el seu dia serà de lliure elecció proveir-se en la sucursal que més plagui a l'associat.

En altres aspectes, n'hi ha un encara que serà rectificat en preferència, que és la unificació de les seccions de robes i confeccions que tenen establertes gairebé totes les sucursals, en el sentit d'adoptar una sucursal tipus basar en cada sector, o en barriades populoses i en el seu compliment un establiment-sucursal de grans proporcions al centre de la Ciutat amb tot el que afecti al ram del vestir i de la vivenda.

En altre ordre es procedirà a una rectificació de l'estructura de les actuals seccions de cafè que comptin moltes sucursals i l'aprofitament dels edificis; uns per esbarjo i altres per locals de concentració social.

Sense descuidar de preparar i anant posant a la pràctica tot allò exposat, a la Unió, fins avui, li hauria estat fàcil d'augmentar considerablement el nombre de les seves sucursals i fins gairebé doblar el nombre de les existents, si hagués acceptat els oferiments que li han

S'ha d'acabar

La manca d'alguns articles de consum, ha produït un enrenou i un degavell tant formidable a la reraguarda, que ocasiona —aprofitant-se dels moments anormals que estem vivim— que tothom es pensi tenir autoritat i competència en matèria d'adquisició i distribució dels gèneres i productes més indispensables per la subsistència i prescindint de la llei i del permís que es requereix, s'instalin tendes improvisades, s'organitzin comissions de compres sense cap coneixement per fer-ho en tal o qual fàbrica, magatzem o oficina i es desplacin en les comarques veïnes o llocs fronterers i adquireixen tot el que poden per tal de poder proporcionar uns quilos de sucre, mongetes o cigrons i repartir-ho als empleats.

L'anomalia que això representa sols la poden capir els que saben quelcom de l'engranatge de la vida econòmica.

Nosaltres creiem que tothom té dret a la vida i aquest dret no volem pas treure'l a ningú. Però el nostre deure ens obliga fer observar als que tenen la responsabilitat dels càrrecs governatius, el greuge que aquesta desorganització en la vida econòmica i de distribució representa i el problema que cada dia es planteja més enguniós i difícil.

La vida cada dia és més cara i els articles més necessaris són més difícils d'adquirir.

L'encariment és motivat —bona part d'ell— per la irregularitat que existeix en matèria de proveïments seguint aquest desordre d'adquisició. Tothom valoritza els productes al preu que li plau per tal d'adquirir-los, sense que l'interès les conseqüències que aquestes operacions sense control ni capacitat per fer-les, porten aparellades.

Persones prou autoritzades han denunciat aquests fets, que palesen el desconèixement absolut que es posseeix de l'assumpte, i malgrat tot se segueixen fent operacions de compra i de distribució, passant per sobre de tot això legislatiu, fent impossible la funció distribuïdora dels que tenen la facultat per fer-ho i mancants els més elementals deures —en aquests moments anginosos— de disciplina ciutadana.

S'ha d'acabar aquest desordre i aquesta manca de sentit pràctic. No es pot deixar ni permetre que tothom faci el que vulgui en aquest aspecte, doncs les conseqüències no poden ésser més catastròfiques i que de retruc tots les toquem.

Amb aquests procediments, amb aquesta inexactitud actuació hom contribueix a enfonsar la nostra economia ja prou lesionada pel manteniment d'aquesta guerra que sostenim per assolir la llibertat i la independència d'Espanya.

No creem nous problemes a la reraguarda per la inconsciència i la incomprensió dels que, amb llur egoisme malmeten el nou ordre revolucionari que estem gestant amb la sang i les vides que ofrenen els nostres germans al front.

Pel bé dels interessos dels consumidors en general, pel prestigi del principi d'autoritat, s'ha d'acabar amb aquesta irregular modalitat incontrolada que fa impossible la vida i el desenvolupament de les nostres Cooperatives, sols per servir la gent adinerada i molta part d'ella faciosa que no té cap dificultat per adquirir els gèneres en perjudici del poble antifeixista que cada dia li és més difícil sortejat aquests moments anginosos que en matèria de proveïments han sorgit de la revolució.

CELESTI VENTURA

estat fets per part de propietaris d'establiments de caràcter particular, amb clients i tot.

Mes, mancava aquella rectificació de procediments que parlàvem per a fer factible uns oferiments d'aquesta naturalesa i també preveure les futures contingències econòmiques que es pogués trobar la Unió per a desenvolupar el conjunt de la seva obra. Demà tot serà possible per nosaltres i sens dubte haurem de posar en pràctica el procediment de procurar-nos el traspàs d'establiments que es trobin ben situats per a crear noves sucursals, com també aprofitant la iniciativa popular per a crear-ne, però quan emprem el procediment de traspàs la iniciativa serà nostra.

Vegí's, no obstant, quina trajectòria segueix la Unió per a crear noves sucursals. Des de què aquesta va formar-se han estat inaugurades dues soles sucursals: la primera està situada al carrer Ample, en el número 66, i compta amb 780 associats; l'altra al carrer de la Diputació, prop del Passeig Pi i Margall, al número 67, i compta amb 840 associats. Es ben constatat l'èxit assolit per ambdues sucursals, tant pel nombre dels seus associats com pels barris que es troben situats.

Sobra matèria per anar parlant d'aquest tema, però com que tenim la intenció de continuar parlant d'altres aspectes de la Unió, volem no fer-nos pesats i que els nostres temes, encara que desproveïts de tota galanura literària, mereixin l'atenció d'ésser llegits i a bastament comentats.

EVARIST SALAT

Després del V.º Congrés de Cooperatives

Ensenyances i comentaris

El Congrés de Cooperatives de Catalunya ha vingut a la seva hora. Onze mesos llargs de desorganització econòmica i d'assais catastròfics han arruïnat la nostra economia. L'acció irresponsable d'homes desconexors de les lleis econòmiques bàsiques sobre les quals descansa l'engranatge de la vida moderna ha desarticulat la nostra producció i ha esgotat les reserves indispensables a una vida econòmica normal. I no cal recordar que l'obra dels irresponsables ha estat agreujada per la dels immorals i dels lladres.

Diem que el nostre Congrés ha vingut a la seva hora, perquè són molts els que comencen a comprendre que l'estructuració d'un nou ordre econòmic-social és una cosa més difícil i complexa del que es creien. I d'aquests molts, la majoria, giren els ulls, plens d'esperança, vers la Cooperació.

Cal, només, recordar dos fets ben significatius. La gentada que acudí al nostre míting del Price i l'assistència a una de les sessions del Congrés de Cooperatives, del President de la Generalitat de Catalunya amb les seves paraules de fervorós encoratjament. El primer fet demostra l'adhesió de grans masses obreres; el segon, l'ajut resolt de les autoritats populars.

La sublevació militar-aristocràtica-clerical de l'any passat esfondrà tot l'aparell estatal de la burgesia. Si les nostres masses obreres haguessin tingut la capacitat que calia, amb l'aparell coercitiu de l'Estat, hauria desaparegut també l'organització econòmica que s'hi recolzava. No ha estat així, i els obrers, no preparats i sorpresos pel magne esdeveniment, es llençaren a uns assaigs improvisats, mancants de base científica i incapaces de crear res estable i ferm.

Aquests assaigs, no solament han desarticulat la vida econòmica i han esgotat les reserves de riquesa creada necessàries a la marxa regular de la vida, sinó que, a més, han mort o afeblit les il·lusions de molta gent senzilla, han donat armes als nostres adversaris de dins i de fora, i han ocasionat l'allargament de la guerra amb tots els seus perills de sorpreses imprevistes.

Si totes les col·lectivitats creades des del 19 de juliol de l'any passat ho haguessin estat a base cooperativa, s'haurien evitat els estralls soferts, s'hauria guanyat temps, i avui tindríem els fonaments d'una economia col·lectivitzada que resistiria l'acció dels temps i els atacs de la reacció.

Perquè la doctrina de la Cooperació no és, com les col·lectivitats que patim, una improvisació barroera. Els homes de Rochdale varen donar les directrius i les normes morals, i una experiència de prop d'un segle i uns estudis seriosos d'homes capacitats han creat unes doctrines basades en la realitat, les quals són una garantia prèvia d'èxit i d'èxit.

En ple règim capitalista ha nascut i ha crescut la Cooperació. La modesta cooperativa oberta per primera vegada una nit d'hivern del 1844, a la ciutat anglesa que hem nomenat fa un moment, ha donat lloc a un moviment econòmic-social d'una grandesa insospitada. Les lliçons de la realitat han rectificat errors i han obert camins; milions de treballadors hi han aportat llurs esforços, i nombrosos homes d'estudi han experimentat i han treballat amb delit per tal de fer de la Cooperació una doctrina col·lectiva que pugui substituir, àdhuc en l'aspecte tècnic, les doctrines dels economistes que defensen el règim capitalista. En lluita franca, la Cooperació ha demostrat que és millor i que val més, i en el si del món burgès ha obtingut victòries esclatants.

La Rússia dels nostres dies, és a dir, la U. R. S. S., ha donat a la Cooperació tot el seu valor i n'ha tret tot el partit que se'n podia treure per a l'edificació d'un món nou basat en l'hegemonia del treball.

Si així s'hagués fet a Espanya, altra fóra la nostra situació en els anginosos moments que vivim. Però, gran part de la nostra massa treballadora havia estat orientada per altres viaranyes. I ara en paguem les doloroses conseqüències.

JOSEP COLL I CREIXELL

A les dones cooperadores

L'Agrupació Femenina us convida a l'Assemblea General que tindrà lloc en el local social, Pelai, 7, pral., el pròxim diumenge, 1 d'agost, a les cinc de la tarda.

Per ésser de gran interès l'assumpte a tractar es prega a totes vulgueu assistir-hi.

EL COMITE